

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.II.22.105/2015/5.

A tanács tagjai:

Dr. Makai Katalin a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit előadó bíró

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője

Dr. Flumbort András ügyvéd

Az alperes:

I. rendű

II. rendű

Az alperes képviselője:

Ifj. dr. Sallay József ügyvéd az I-II. rendű alperesekért

A per tárgya:

Házastársi közös vagyon megosztása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 14.Pf.20.575/2015/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Ráckevei Járásbíróság 20.P.20.516/2012/24.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és II. rendű alpereseknek együttesen 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 1.387.100 (egymillió-háromszáznyolcvanhétezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes 1983-tól élettársak voltak, 1994 szeptemberében kötöttek házasságot, életközösségük 2010 decemberében megszűnt, ekkor a felperes elköltözött a házastársak

közös használatában álló ingatlanból.

- [2] Az I. rendű alperes már a felek életközösségének létesítése előtt rendszeresen kiutazott Németországban élő nagybátyjához. A volt házastársak 1984-től többször meglátogatták az I. rendű alperes rokonát, K. A.-t, kezdetben évente egy-két alkalommal, később évi három-öt esetben egy-két hetet és az ünnepek egy részét nála töltötték. K. A. vagyonos volt, több ingatlannal, erdőterülettel, halastóval rendelkezett, házastársa halála után egyedül élt és gyermekeivel nem tartotta a kapcsolatot. A felperes németországi tartózkodása során segített az erdőirtásban, a fakivágásban, az ingatlan karbantartásában, a ház körüli és a kerti munkákban. A házasság megromlása után már csak az I. rendű alperes látogatta rokonát, akivel más magyarországi családtagjai is kapcsolatban álltak.
- [3] K. A. 2009. augusztus 25-én német közjegyzői okiratba foglalt állandó, teljes körű meghatalmazást adott az I. rendű alperesnek az OTP Bank Nyrt.-nél vezetett EUR és USD számláival kapcsolatos ügyekben. Az I. rendű alperes a meghatalmazás alapján a bankszámlák felett kizárólagos joggal rendelkezett. A számlákról a 2009. október 5-én nyitott két deviza számlára 73.000 USD -t és 115.400 EUR-t átutalt, majd e számlákról a II. rendű alperessel társtulajdonosként 2009. december 7-én nyitott újabb két devizaszámlára a II. rendű alperes által utóbb felvett 40.800 USD-t és 50.000 EUR-t utalt át. A bankszámlákról többször történt pénz kivét, abból az I. rendű alperes testvére, unokatestvére is jelentős összegben részesült. A bankszámlák 2011. december 21-én megszüntetésre kerültek.

Kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [4] A felperes keresetében kérte az I. rendű alperes kötelezését elsődlegesen egy régi Omega típusú arany karóra természetbeni kiadására, másodlagosan 4.000.000 forint ellenérték megfizetésére. Előadása szerint a vagyontárgyat ajándékba kapta az I. rendű alperes nagybátyjától a végzett munkája elismeréseként, és az óra elköltözésekor volt házastársa birtokában maradt.
- [5] Állította, hogy a bankszámlákon kezelt pénzösszeg a házastársak közös vagyona volt, azt az I. rendű alperes nagybátyja a házastársaknak szánta. Az I. rendű alperes a közös vagyonba tartozó pénzt a számlák nyitásával a közös vagyonból kivonta, a vagyonnal a felperes hozzájárulása nélkül egyoldalúan, a Csjt. 30. §-ának megsértésével rendelkezett. Ezért elsődleges kereseti kérelmében a rendelkezés semmisségének megállapítását, továbbá az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 10.448.437 forint és ennek kamatai megfizetésére. Másodlagosan kérte annak megállapítását, hogy az alperesek közös bankszámlájáról a II. rendű alperes részéről 2009. december 7. napján történt pénzfelvétel a felperessel szemben hatálytalan, ezért az I. rendű alperes nem teljesítése esetére a bíróság a II. rendű alperest kötelezze annak tűrésére, hogy a

felperes követelését a vagyona terhére kielégítse.

- [6] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Ítélete indokolása szerint a felperes nem bizonyította, hogy az aranyórát az I. rendű alperes nagybátyja neki ajándékozta, illetve, hogy a vagyontárgy az életközösség megszűnésekor megvolt és volt házastársa birtokában maradt. A vagyontárgy tulajdoni helyzetére vonatkozó tanúvallomások a felperes közlésén alapultak, a tanúknak nem volt ismerete arról, hogy az életközösség megszűnésekor az óra megvolt-e és kinek a birtokában maradt.
- [8] A felperes nem bizonyította, hogy az I. rendű alperes nagybátyja a bankszámlákon kezelt pénzt a felperesnek és az I. rendű alperesnek szánta. Okirat és az I. rendű alperes hozzátartozóinak egybehangzó vallomása igazolta, hogy néhai K. A. a bankszámlák teljes körű kezelésére kifejezetten az I. rendű alperest jogosította fel, ezzel a bankszámlákon kezelt megtakarításaiból a Magyarországon élő rokonait kívánta részesíteni.
- [9] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítélete indokolásában utalt az elsőfokú ítélet helyes indokaira és hangsúlyozta, hogy a peradatokból nem következethető: az I. rendű alperes nagybátyja a házastársakat kívánta juttatásban részesíteni. Még arra sincs adat, hogy a felperes az ajándékot elfogadta, megköszönte volna. A felperes állítása szerint a pénzzel nem rendelkezett, annak mikénti felhasználásába nem szólt bele, amely arra utal, hogy a pénzt nem tekintette saját tulajdonának. Ezt erősíti, hogy a felperes cégének megsegítésére a számláról felvett 10.000 EUR visszafizetését az I. rendű alperes folyamatosan kérte és a házastársak a pénz visszaadásakor elszámoltak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a keresettel egyező döntés meghozatalát, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság kötelezését kérte új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. A felperes hivatkozása szerint a jogerős ítélet sérti az 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 27. § (1) bekezdését, a 30. § (1) bekezdését, a 31. § (2) bekezdését, az 1952. évi II. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (3) bekezdését és a 164. § (1) bekezdését.
- [11] A felülvizsgálati kérelem részletes indokai szerint az eljáró bíróságok nem értékelték, hogy a közjegyzői okiratban foglalt meghatalmazás nem terjedt ki a vagyonnal való rendelkezésre, hasznosításra. Az I. rendű alperes a rábízott vagyonból rokonait részesítette, ezzel elvonta a közös vagyonból a felperesre jutó

részt. Az I. rendű alperes nagybátyja a felperes munkáját kívánta meghálálni azzal, hogy vagyonából a volt házastársakat részesítette. A jogerős ítélet indokolásától eltérően a bankszámláról felvett és egy jogi személynek nyújtott kölcsönt illetően az I. rendű alperes arra törekedett, hogy az mielőbb visszakerüljön a számlára. Ez pedig arra utal, hogy a számlán kezelt pénz nem volt szabadon felhasználható.

- [12] Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok döntésüket a vagyonból részesülő hozzátartozók elfogult vallomására alapították.
- [13] Az alperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték. Hivatkozásuk szerint a néhai K. A. gyermekei által indított perben hozott jogerős, a keresetet elutasító ítélet megállapította, hogy az I. rendű alperes a néhaival kötött megbízási szerződés alapján rendelkezett a bankszámlák felett, minden esetben a megbízó utasítása szerint, akinek az volt a célja, hogy magyarországi rokonait megfelelő juttatásban részesítse.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felülvizsgálati kérelem nem magalapozott.
- [15] A Pp. 270. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálata jogszabálysértésre hivatkozással kérhető és a felülvizsgálati kérelem a Pp. 275. § (4) bekezdése értelmében anyagi jogi és az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással járó eljárásjogi szabálysértés esetén lehet eredményes.
- [16] Az alperes a felülvizsgálati kérelmét arra alapította, hogy a bizonyítékok mérlegelésének módjára vonatkozó Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése miatt a jogerős ítélet megalapozatlan, továbbá a házassági vagyoni jogi szabályokba és a házastársak rendelkezési jogával kapcsolatos anyagi jogi rendelkezésekbe ütközik, tehát jogszabálysértő.
- [17] A bizonyítékok mérlegelésének módját a Pp. 206. § (1) bekezdése szabályozza, mely szerint a bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében mérlegeli és meggyőződése szerint bírálja el. A bíróság mérlegelése kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékok egybevetésére, és a maguk összességében való értékelésére.
- [18] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye, kivéve ha a támadott határozat iratellenes vagy logikai ellentmondást tartalmaz, avagy a bíróság nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésén alapszik. Ehhez képest a Kúria kiemeli: amiatt nem tekinthető nyilvánvalóan okszerűtlennek a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet, hogy az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a

bizonyítékokból csak egyfajta, mégpedig a támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013. 119.).

- [19] Az adott esetben a felülvizsgálati eljárásban kifogásolt tényállás megállapítása a felek nyilatkozatai, a feltárt bizonyítékok okszerű, teljes körű és hibátlan mérlegelésén alapul. Az eljárás bíróságok egyező helyes döntésüket a bizonyítékok értékelésének módjára is kiterjedően meggyőzően megindokolták. Részletesen kifejtették, hogy a bizonyítékok mérlegelésénél milyen körülményeket vettek irányadónak, egyes bizonyítékoknak milyen indokok miatt tulajdonítottak bizonyító erőt, más bizonyítékokat pedig miért nem fogadtak el. A bizonyítási kötelezettség és a bizonyítási teher szabályának megfelelő alkalmazásával helyesen értékelték a felperes terhére annak bizonyítatlanságát, hogy az aranyóra a Csjt. 28. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felperes különvagyona és a vagyontárgy az életközösség megszűnésekor az alperes birtokában maradt.
- [20] Az I. rendű alperes a Csjt. 27. § (1) bekezdésében foglalt törvényi vélelemmel szemben a Pp. 3. § (5) bekezdése és a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének eleget tett. Bizonyította, hogy a bankszámlákon kezelt követelés nem a házastársak közös vagyona, hanem néhai nagybátyja megtakarítása volt, a bankszámlák feletti teljes körű, kizárólagos rendelkezései jogot azzal a szándékkal biztosította az I. rendű alperes számára, hogy vagyonából a magyar rokonai részesüljenek. Önmagában a vagyonából való részesedés nem ad alapot a rokon tanúk vallomásának elvetésére, mert a tanúvallomások nem ellentétesek a peradatokkal. A német közokiratból, a volt házastársak perbeli nyilatkozataiból, a pénzkezelés módjából megalapozottan következtethető, hogy a néhai a bankszámlán kezelt megtakarítását nem a házastársaknak szánta, abból a vele rokon kapcsolatban nem álló felperest részesíteni nem kívánta.
- [21] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] A Kúria az ítéletét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson hozta meg.
- [23] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alpereseket együttesen megillető felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. A Kúria ennek arányos mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdése alapján határozta meg. A le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése szerint megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a értelmében az állam

viseli.

, 2016. május 10.

Dr. Makai Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Baloginé dr. Faiszt
Judit s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő